

Το λόγο έχει ο πρώτος επερωτών Βουλευτής κ. Ευάγγελος Μπασιάκος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Το θέμα, κύριε Πρόεδρε, είναι να απαντήσει ο Υφυπουργός που παρίσταται εδώ και όχι ο Υπουργός που θα έπρεπε να παρίσταται, στα συγκεκριμένα επιχειρήματα, τις κατηγορίες και τις επικρίσεις της Νέας Δημοκρατίας και όχι να υπεκφεύγει. Διότι ο σκοπός του Κοινοβουλίου και του κοινοβουλευτικού ελέγχου είναι η ανταλλαγή απόψεων και ο διάλογος. Αν ο Υπουργός αρκείται σε ένα μονόλογο που δεν περιέχει και δεν ασχολείται καθόλου με τα προβλήματα τα οποία εμείς αναδεικνύουμε, αυτό είναι πρόβλημα της Κυβέρνησης και τελικά της Βουλής.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που η Νέα Δημοκρατία προτάσσει και αναδεικνύει ένα πολύ σοβαρό ζήτημα του αγροτικού τομέα, η Κυβέρνηση σπεύδει να σχολιάσει αυτή την ενέργειά μας και την επιλογή μας λέγοντας ότι μονότονα κάθε έξι μήνες ή κάθε χρόνο φέρνουμε θέματα που αφορούν συγκεκριμένες καλλιέργειες και αφορούν και πολλές εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες που αντιμετωπίζουν πραγματικά την μεγαλύτερη κρίση τους.

Όταν η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε την επερώτηση για το βαμβάκι το Νοέμβριο του περασμένου χρόνου είχε υπόψη της τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες αλλά και εκείνα τα οποία προκαλούντο από έλλειψη πολιτικής βούλησης της Κυβέρνησης να ασχοληθεί σοβαρά με το μείζον πρόβλημα αυτό το οποίο διογκώνεται και επιδεινώνεται με αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης. Τα στοιχεία τα οποία σας επικαλούμαστε είναι εύγλωττα. Τα τελευταία χρόνια έχουν μειωθεί οι βαμβακοκαλλιεργητές της χώρας κατά 36%. Ήταν το 1994 εκατόν τριάντα έξι χιλιάδες και σήμερα μειώθηκαν στις ογδόντα επτά χιλιάδες. Αυτό είναι ένα καταλυτικό στοιχείο συρρίκνωσης της βαμβακοκαλλιέργειας με όλες τις πολύ δυσμενείς συνέπειες αυτής της εξέλιξης για την περιφέρεια και το εισόδημα των αγροτών.

Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι ότι τα τελευταία πέντε χρόνια μειώθηκε η βαμβακοκαλλιέργεια σε έκταση κατά ένα εκατομμύριο στρέμματα τουλάχιστον και αυτό απαντά στις κυβερνητικές αποφάσεις ότι θα πρέπει να μπει μια τάξη στην βαμβακοκαλλιέργεια. Θα βάλετε τάξη περιορίζοντας το ένα εκατομμύριο στρέμματα. Μειώσατε σημαντικά τη βαμβακοκαλλιέργεια χωρίς ταυτόχρονα να παρέχετε οποιαδήποτε λύση εναλλακτικής καλλιέργειας για να υπάρξει μια κερδοφόρος εκμετάλλευση από τους αγρότες εκείνους οι οποίοι έχουν ως αποκλειστικό εισόδημα τη γεωργία. Και βέβαια το πολύ σημαντικό στοιχείο το οποίο σας θέτουμε στην επερώτηση είναι ότι η τιμή του βόμβακος έχει συρρικνωθεί και έχει φτάσει σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Είχαμε τιμή 230 δραχμές το κιλό όταν το 1993 η τιμή του βαμβακιού έφτανε τις 300 δραχμές το κιλό. Τα στοιχεία υπάρχουν, δεν αμφισβητούνται και νομίζω ότι αποδεικνύουν τον ισχυρισμό μας ότι το εισόδημα των βαμβακοπαραγωγών έχει καταρρακωθεί κυριολεκτικά.

Με τα δεδομένα, λοιπόν, αυτά η Νέα Δημοκρατία έχει υποχρέωση ως κόμμα Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που πραγματικά στηρίζει τον αγρότη, που πραγματικά αγωνιά για την τύχη του αγροτικού τομέα, να φέρει αυτό το πολύ σημαντικό ζήτημα και να δώσει την ευκαιρία στην Κυβέρνηση να δώσει εξηγήσεις, αν έχει πράγματι εξηγήσεις να δώσει.

Εκινάω από τη βασική αιτία του προβλήματος που είναι η υπογραφή, που είναι η έγκριση και μάλιστα με πανηγυρισμούς και θριαμβολογίες. Έχω τις δηλώσεις του τότε Υπουργού Γεωργίας κ. Ανωμερίτη όταν ψηφιζόταν ο κοινοτικός κανονισμός που αποδείχθηκε στην πράξη, όπως έγκαιρα είχε επισημάνει και τότε η Νέα Δημοκρατία, καταστροφικός. Ο κανονισμός αυτός προέβλεπε ραγδαία αύξηση της συνυπευθυνότητας πέρα από ένα ορισμένο όριο παραγωγής που ήταν εξωπραγματικό, αν δούμε στοιχεία προγενέστερων ετών και που οδηγείται η βαμβακοκαλλιέργεια σε συρρίκνωση, διότι υπολογίζει την τιμή στο σύνολο της καλλιέργειας και μειώνει σημαντικά την επιδότηση ώστε η τελική τιμή του παραγωγού να είναι πάρα πολύ μικρή.

Επειδή επιμόνως αναφέρεστε σε υπερπαραγωγή, θέλω να σας πω ότι πρόσφατα, πριν από τρία χρόνια, είχαμε παραγωγή από τη δική σας Κυβέρνηση καταγεγραμμένη ενός εκατομμυρίου τριακοσίων πενήντα χιλιάδων τόνων. Και όταν η περσινή παραγωγή έφτασε γύρω στο ένα εκατομμύριο διακόσιες εξήντα χιλιάδες τόνους μιλήσατε για υπερπαραγωγή. Γιατί δεν το κάνατε πρόπερσι αυτό; Άρα είναι ο καταστροφικός

κανονισμός ο οποίος δεν επιτρέπει, δεν ενισχύει κατά τρόπο ανεκτό την παραγωγή η οποία είναι η συνήθως αναμενόμενη στη χώρα. Και φτάσατε σε ένα απαράδεκτο συμπέρασμα ότι θα πρέπει με αυταρχικές αποφάσεις και χωρίς κανένα κριτήριο απ' αυτά που προβλέπονται στον κανονισμό, να επιβάλλετε σημαντικούς περιορισμούς στην καλλιέργεια χωρίς να δίνετε μια αξιόπιστη, μια κερδοφόρο εναλλακτική λύση καλλιέργειας.

Περιορίζετε λοιπόν, όπως σας είπα, τα στρέμματα κατά ένα εκατομμύριο και είναι σημαντικό, γιατί το ένα εκατομμύριο σε σύνολο τεσεράμισι εκατομμυρίων στρεμμάτων που κατεγράφη πριν από τρία χρόνια είναι πολύ σημαντική έκταση για να την αποκλείσετε. Επιβάλατε την υποχρεωτική αμειψισπορά, δηλαδή την αλλαγή καλλιέργειας ή την εγκατάλειψη της καλλιέργειας στα στρέμματα αυτά.

Αλλά οι αγρότες οι οποίοι έχουν κάνει τις επενδύσεις τους, έχουν κάνει τα έξοδά τους, έχουν χρεωθεί στην Αγροτική Τράπεζα ή ληπιζαν και περίμεναν, όπως συνέβαινε πάντοτε ότι δεν μπορεί μία πολιτική ηγεσία να επιβάλει τόσο μεγάλους περιορισμούς για να συγκαλύψει τα τεράστια τραγικά λάθη, τα οποία είχε διαπράξει όταν διαπραγματευόταν τον κανονισμό. Διότι εάν ερχόταν η Κυβέρνηση και μας έλεγε τότε τον Απρίλιο του 2001 ότι ξέρετε εμείς κάναμε μια προσπάθεια και αυτά μπορέσαμε να πετύχουμε, δεν μπορέσαμε να πετύχουμε τίποτε άλλο, δεν είναι ικανοποιητική η ρύθμιση, αλλά αυτά καταφέραμε να πετύχουμε, θα σας έλεγα ότι πράγματι έχετε συναίσθηση των προβλημάτων που δημιουργεί ο κανονισμός που εγκρίθηκε. Και πρέπει να πω παρενθετικά για τους συναδέλφους που δεν έχουν άμεση σχέση με περιοχές που παράγουν βαμβάκι ότι η χώρα μας είναι σχεδόν η αποκλειστική παραγωγός χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο βαμβάκι με δεύτερη σε πολύ χαμηλότερο ποσοστό την Ισπανία και άρα είχε βαρύνοντα λόγο να μετέχει και να διαμορφώνει η ίδια –επαναλαμβάνω κατά κύριο λόγο– τους όρους και τις ρυθμίσεις που θα διέπουν την επιχορήγηση με κοινοτική ενίσχυση των βαμβακοπαραγωγών.

Δεν μας είπατε, λοιπόν, ότι είχατε επιφυλάξεις στον κανονισμό, εσείς πανηγυρίσατε. Ακόμη και ο ίδιος ο παριστάμενος Υφυπουργός, κ. Αργύρης, σε δηλώσεις του το 2001, τι είπε; Είπε ότι η προκαταβολή που δίνουμε και η εκτιμώμενη ποσότητα παραγωγής αποδεικνύει ότι θα έχουμε μία ικανοποιητική τιμή –αναφέροντας την περασμένη χρονιά, τότε που κατέρρευσε η τιμή– και ότι θα διαψευστούν οι κασσάνδρες και όλοι εκείνοι που καταστροφολογούν και μιλούν για την τιμή. Θα φανεί –λέει– πόσο ικανοποιητική είναι η τιμή σε σχέση με τον κανονισμό. Από την ώρα που τα λέει αυτά προφανώς αναδέχεται ευθύνες, αφού στηρίζει τον κανονισμό. Δεν έχει κρατήσει μια επιφύλαξη, παρά το ότι ο ίδιος δε διαπραγματεύτηκε –ήταν στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου βέβαια– τον κανονισμό στην τελική του φάση. Άρα και ο ίδιος ανεδέχθη τις ευθύνες αυτές λέγοντας πως είναι ικανοποιητικός κανονισμός και ότι με την εφαρμογή αυτού του κανονισμού θα προκύψουν ικανοποιητικές τιμές για τον παραγωγό. Βέβαια, λίγο καιρό αργότερα διαψεύστηκε παταγωδώς ο κ. Αργύρης, διότι είδε ότι η τιμή κατρακύλησε. Και αυτό συμβαίνει τα δυο τελευταία χρόνια. Έχουμε και τη χρονιά αυτή που είναι επίσης πολύ σημαντική και πολύ αρνητική για το εισόδημα των βαμβακοπαραγωγών και τελικώς «επιτύχαμε» δεν ξέρω με ποιες άλλες παραχωρήσεις –με την απεμπόληση δεν ξέρω ποιων επιχειρημάτων και εθνικών θέσεων για άλλες καλλιέργειες, για άλλα προϊόντα, για άλλα αγροτικά εθνικά συμφέροντα– να χρηματοδοτήσουμε με την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με εθνικούς πόρους 30 δισεκατομμυρίων δραχμών την καλλιέργεια βάμβακος, την τιμή του βαμβακιού κατά κιλό.

Αυτό η Κυβέρνηση το θεώρησε μεγάλη επιτυχία και βέβαια αυτή η εκταμίευση εθνικών πόρων 30 δισεκατομμυρίων δραχμών που συμβαίνει –επαναλαμβάνω– για πρώτη φορά, θα αποτελέσει και ένα πρόκριμα για ανάλογες αξιώσεις –δικαιολογημένες θα έλεγα– άλλων παραγωγών, άλλων προβληματικών καλλιεργειών να ζητούν και αυτοί εθνικές ενισχύσεις, αφού και αυτών η καλλιέργεια είναι προβληματική. Και δεν είμαστε σε μία περίοδο, κύριε Υφυπουργέ, που τα δημόσια οικονομικά ανθούν στη χώρα μας να πούμε ότι έχουμε περιθώριο να χρηματοδοτούμε με εθνικές ενισχύσεις εκείνα τα οποία υποχρεούται και τα οποία έδινε στην πράξη σε πολλαπλάσιο βαθμό η Ευρωπαϊκή Ένωση από κοινοτικούς πόρους. Διότι εάν υπολογίσετε την τιμή που πήραν οι αγρότες τις 230 δραχμές σε σχέση με τις 300 δραχμές που είχατε υποσχεθεί κατά κόρον για εκείνη την καλλιεργητική περίοδο, θα διαπιστώσετε ότι η απώλεια κοινοτικών πόρων είναι της τάξης των 90 δισεκατομμυρίων δραχμών. Εβδομήντα δραχμές το κιλό με το 1250 είναι ακριβώς 90 δισεκατομμύρια.

Επαίρεσθε, είσθε υπερήφανοι, γιατί χάσατε 90 δισεκατομμύρια κοινοτικούς πόρους και δώσατε από τον κρατικό προϋπολογισμό 30 δισεκατομμύρια. Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία σας. Και βέβαια, πάλι είσθε ανακόλουθοι, πάλι εμπαίζατε τους αγρότες, πάλι τους κοροϊδέψατε, διότι είχατε υποσχεθεί ότι θα εισπράξουν 300 δραχμές το κιλό και τελικά εισέπραξαν 260 ή 265 δραχμές, ανάλογα με την ποιότητα. Τους ταλαιπωρήσατε και τους φέρατε σε ένα αίσθημα σύγχυσης διότι δεν ήξεραν μέχρι το τέλος τι θα εισπράξουν, κάτι το οποίο επαναλαμβάνετε και στη φετινή καλλιεργητική περίοδο. Ακόμη και τώρα που τελειώνει ο Φεβρουάριος και θα έπρεπε να έχουν παραδοθεί όλα τα βαμβάκια και να έχουν εισπράξει όλοι οι αγρότες το τίμημα – γιατί δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα στο να έχουν εισπράξει το τίμημα– κανείς δε γνωρίζει ούτε την τιμή που θα εισπράξει ούτε την παραγωγή που θα παραδώσει και η οποία θα εγκριθεί από τις δικές σας υπηρεσίες.

Χρησιμοποιείτε ένα απαράδεκτο επιχείρημα. Θα ζητήσουμε– λέτε– παράταση της εκκοκκιστικής περιόδου για να ελέγξουν τα εκκοκκιστήρια. Εσείς οι ίδιοι μειώσατε για πρώτη φορά στα χρονικά, ως το τέλος Δεκεμβρίου του περασμένου χρόνου, την εκκοκκιστική περίοδο. Δε σας υποχρέωσε κανείς. Με δική σας απόφαση περιορίσατε την εκκοκκιστική περίοδο. Παλιά πώς γινόταν και η εκκοκκιστική περίοδος ήταν δύο μήνες αργότερα;

Μη μας εμπαίζετε λοιπόν μην εμπαίζετε τους αγρότες ότι θα ζητήσετε άδεια και θα προσπαθήσετε να επιτύχετε την έγκριση για να ελέγξουν τα εκκοκκιστήρια όταν είναι γνωστό ότι υπάρχει παραγωγή και στις αποθήκες και στα χωράφια η οποία βέβαια έχει σαπίσει.

Αυτή η σειρά λοιπόν προβλημάτων, η οποία διογκώνει την ήδη οξυμμένη κρίση στον τομέα της βαμβακοκαλλιέργειας οφείλεται σε αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης.

Είναι δυνατόν μια ολόκληρη κοινωνική τάξη των βαμβακοπαραγωγών, που είναι από τις πολυπληθέστερες για μια συγκεκριμένη καλλιέργεια της χώρας μας, που αφορά περιοχές όπου η βαμβακοκαλλιέργεια είναι μονοκαλλιέργεια, να έχει αυτή την αντιμετώπιση και αυτή την τύχη; Είναι δυνατό να επαίρεται η Κυβέρνηση, γιατί εγκρίθηκε συνυπευθυνότητα τόσο δυσβάστακτα μεγάλη, απαγορευτική θα έλεγα, όταν υπερβούμε μια συγκεκριμένη ποσότητα παραγωγής; Πού είναι η διαπραγματευτική σας δυνατότητα και παρέμβαση και αποτελεσματικότητα;

Ο κ. Σημίτης, ο οποίος ειρωνεύεται αυτά που λέει η Νέα Δημοκρατία, ότι θα έπρεπε ο Πρωθυπουργός –και θα το κάνει ο Καραμανλής αυτό– να θέτει τα θέματα ακόμη και σε επίπεδο Συμβουλίου Κορυφής, όταν κρίνει ότι ένα εθνικό αγροτικό συμφέρον διακυβεύεται, παρενέβη, κόντρα σε όσα έλεγε –δεν παρενέβη στο Συμβούλιο Κορυφής, ούτε καν στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας– ξέρετε πού; Στον επίτροπο γεωργίας, τον κ. Φίσελνερ. Πότε; Όταν καθοριζόταν η προκαταβολή, δηλαδή ένα ελάχιστος σημασίας ζήτημα σε σχέση με τη διαπραγμάτευση και την ψήφιση ενός πολύ σημαντικού κανονισμού, που δυστυχώς μας συνοδεύει και μας κατατρέπει αυτά τα χρόνια.

Θα μπορούσατε βέβαια με μία απλή παρέμβαση, με μία απλή επιχειρηματολογία να πείσετε να αναβληθεί για τουλάχιστον ένα χρόνο η εφαρμογή αυτού του καταστροφικού κανονισμού. Ούτε αυτό κάνατε.

Αυτός ο κανονισμός του 2001 ίσχυσε από το Μάιο και μετά, όταν ήδη είχε ολοκληρωθεί η καλλιέργεια και περιμένατε εσείς, που ξέρετε υποτίθεται τις ανησυχίες των αγροτών, να συμμορφωθούν οι αγρότες στις περιοριστικές, απαράδεκτες αποφάσεις, όταν ήδη είχαν ολοκληρώσει την καλλιέργεια. Και δεν επιτύχατε το αυτονόητο, την αναστολή έστω της εφαρμογής του κανονισμού για ένα χρόνο. Τουλάχιστον να κάνατε μία τελευταία προσπάθεια για να πετύχετε την αναστολή αυτού του κανονισμού, ο οποίος βέβαια ισχύει και ο οποίος κατατρέπει τους αγρότες. Και διαμαρτύρεσθε μετά γιατί όλες οι περιοχές φωνάζουν και αντιδρούν.

Κάνατε και ένα άλλο ατόπημα. Για να συκοφαντήσετε τους αγρότες, τους κατηγορείτε ότι διπλογράφουν, ότι δηλώνουν περισσότερα στρέμματα. Αυτοί οι αγρότες που καλλιεργούν τα στρέμματα που είχαν πάντοτε, μέχρι πριν από τρία χρόνια, είναι παράνομοι. Έτσι λέτε. Διότι αυθαίρετα επιβάλλετε περιορισμούς του 10% και 20% οι οποίοι δε στηρίζονται σε οποιαδήποτε περιβαλλοντική μελέτη, να έχει μία λογική να πεις ότι αυτή η περιοχή έχει σοβαρό πρόβλημα ρυπάνσεως και ότι για τη λύση του προβλήματος επιβάλλετε έναν περιορισμό, ο οποίος ανταποκρίνεται στις ανάγκες της περιοχής. Εσείς επιβάλατε ένα γενικό περιορισμό για όλη την Ελλάδα, με ενιαία κριτήρια για να ξεφύγετε από το πρόβλημα και να αποσιώσετε τις δικές σας ευθύνες,

να συσκοτίσετε, δηλαδή, την πραγματικότητα που οφείλεται στις καταστροφικές ρυθμίσεις αυτού του ιδιαίτερα δυσμενούς κανονισμού.

Επιβάλλετε, λοιπόν, αυτές τις περιοριστικές αποφάσεις, πολλές φορές πολύ καθυστερημένα, πολλές φορές αλληλοαναιρούμενες -κάθε χρόνο βγάζετε τέσσερις - πέντε αποφάσεις και κανένας δεν ξέρει τι συμβαίνει -κάνετε διαπραγμάτευση με τους νομούς και καταλήγετε κάπου, όταν έχει περάσει ήδη η περίοδος της καλλιέργειας, όπως τώρα που έχει σχεδόν ολοκληρωθεί η περίοδος συγκομιδής.

Αυτά λοιπόν τα σοβαρά προβλήματα που οφείλονται σε δυσλειτουργία, σε συνδυασμό και με άλλα προβλήματα που αναφέρονται στη διάλυση του ΟΠΕΚΕΠΕ όπως το ότι δεν υπάρχουν κατάλογοι, δεν υπάρχουν έλεγχοι, δεν υπάρχει τίποτα. Φθάνουμε λοιπόν, στο σημείο εσείς να περιορίζετε τις καλλιέργειες, να συκοφαντείτε τους αγρότες ότι αυτοί φταίνε, να μην κάνετε τίποτα για τις υπηρεσίες και να μην έχετε στείλει ούτε έναν στον εισαγγελέα, αν παρανομεί. Γιατί όχι;

Να καταγγείλετε αυτούς που παρανομούν και οι οποίοι ευθύνονται, αλλά να στείλετε κάποιους στον εισαγγελέα, όχι να βγαίνετε δημοσίως και να λέτε ότι είναι παράνομοι οι αγρότες και ως εκεί ή να μην έχετε στοιχεία ή να κατηγορείτε όποιους σας κατηγορούν γι' αυτή την αλαζονική σας πολιτική ότι συγκαλύπτουν παρανομίες. Στείλτε τους στον εισαγγελέα. Πείτε μας ποιους έχετε στείλει, όχι μόνο για το βαμβάκι, αλλά για όλα τα προϊόντα, για όλες τις κοινοτικές επιδοτήσεις, για όλα τα αγροτικά σκάνδαλα.

Αντί γι' αυτό, ξέρετε τι κάνατε και εσείς και οι προκάτοχοί σας; Αμνηστεύατε εκείνα τα σκάνδαλα, εκείνες τις παρανομίες τις οποίες η Νέα Δημοκρατία, όταν ήταν κυβέρνηση, είχε παραπέμψει στον εισαγγελέα, είχε σχηματίσει δικογραφίες και είχε οδηγήσει στο δικαστήριο.

Κύριε Πρόεδρε, αυτά και όσα θα προσθέσουμε στις δευτερολογίες είναι σοβαρά ζητήματα που απασχολούν τους βαμβακοπαραγωγούς, για τα οποία έχει άμεση, ακέραια ευθύνη η Κυβέρνηση και για τα οποία οφείλει να δώσει πειστικές εξηγήσεις για την ενημέρωση των αγροτών, ώστε κάποια προβλήματα να λυθούν, έστω με την ανάδειξη του προβλήματος στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)